

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513201943
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8513201943.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci navrhovateľa CEE COLLECT FUND 1 LTD, Agiou Nikolaou, 67-69, 1st floor, Flat/Office 103, Egkomu, 2408, Nikózia, Cyprus, reg. číslo HE 308237, pr. zast. Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., Jilemnického 4012/30, Martin, IČO: 36 715 352 proti odporcovi R. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. W. XXXX/XX, T. - Y. v konaní o zaplatenie 475,43 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd z a v ä z u j e odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 105,66 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 11.6.2010 do zaplatenia v 20 eur mesačných splátkach počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok pri nezaplatení jedinej splátky na bankový účet navrhovateľa vedený v G. F., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Žiadnemu z účastníkov konania súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19.4.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 475,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 475,43 eur od 11.6.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 10.12.2007 uzavrel odporca so Všeobecnou úverovou bankou, a.s., ako pôvodným veriteľom zmluvu, na základe ktorej sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytnúť odporcovi spotrebný úver vo výške 829,84 eur. Úver bol odporcovi pôvodným veriteľom poskytnutý dňa 10.12.2007 bezhotovostným prevodom. Odporca podpisom zmluvy vyslovil súhlas so všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len VOP) pôvodného veriteľa na poskytovanie spotrebných úverov, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy. Odporca sa zmluvou zaviazal úver vrátiť za podmienok a v lehote uvedenej v zmluve, pričom sa zároveň zaviazal pôvodnému veriteľovi uhradiť riadne úroky vo výške a za podmienok v nej dohodnutých, ako aj zaplatiť poplatok za správu úveru vo výške a v lehote uvedenej v zmluve. Pôvodný veriteľ svoj záväzok splnil riadne a včas, t.j. poskytol odporcovi úver v dohodnutej výške a v dohodnutom termíne. Odporca svoj záväzok zo zmluvy na vrátenie úveru v dohodnutých splátkach pôvodnému veriteľovi nesplnil riadne a včas. Navrhovateľ písomne vyzval odporcu na splnenie neuhradenej splatnej splátky. Ku dňu 23.8.2012 pôvodný veriteľ evidoval voči odporcovi pohľadávku vo výške 475,43 eur, ktorú označil ako istinu. Navrhovateľ nadobudol pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.8.2012 priamo od pôvodného veriteľa.

Podaním zo dňa 18.6.2013 navrhovateľ na výzvu súdu špecifikoval, že žalovaná suma predstavuje iba nesplatenú istinu, neobsahuje žiadne úroky z omeškania, poplatky, či zmluvnú pokutu. Na navrhovateľa bola zmluvou o postúpení pohľadávky postúpená celkom suma 935,40 eur. Predmetom konania je však iba nárok na zaplatenie zostatku nesplatennej istiny vo výške 475,43 eur.

Návrhu na začatie konania súd v plnom rozsahu vyhovel platobným rozkazom č.k. 1Ro/71/2013-50 zo dňa 21.6.2013, ktorý však nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk, preto ho súd uznesením č.k. 5C/106/2013-60 zo dňa 30.8.2013 zrušil.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a odporcovi doručil návrh na začatie konania, pričom ho súčasne vyzval, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadril v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Odporca sa k návrhu na začatie konania a k predmetu konania v lehote stanovenej súdom nevyjadril.

Podaním zo dňa 7.10.2013 navrhovateľ spresnil, že úver bol poskytnutý vo výške 25 000,-Sk (829,85 eur) a odporca sa zaviazal splatiť úver v 29 mesačných splátkach po 1 060,99 Sk (35,22 eur) s dátumom prvej splátky 20.1.2008 a poslednej splátky 10.6.2010. Do dňa podania návrhu na začatie konania odporca uhradil celkovo sumu 542,43 eur, z čoho na istinu započítal pôvodný veriteľ sumu 354,42 eur. Žalovaná suma teda predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 829,85 eur a uhradenou sumou 354,42 eur. Posledná anuitná splátka mala byť v zmysle zmluve 10.6.2010, a preto navrhovateľ žiada aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti úveru.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 8.4.2014, na ktoré sa právny zástupca navrhovateľa a navrhovateľ nedostavili. Právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil svoju neprítomnosť i neprítomnosť navrhovateľa podaním zo dňa 17.3.2014 z dôvodu hospodárnosti konania a nenavýšovania trov konania. Súd preto prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu podľa § 101 ods. 2 O. s. p.

Odporca na pojednávaní dňa 8.4.2014 uviedol, že uzavrel zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, teda úveru, ktorý mal splácať po 1 060,99 Sk mesačne. Kým bol zamestnaný, úver splácal a naposledy uhradil splátku asi 14.4.2009. Úver použil na zakúpenie zariadenia bytu - chladnička, práčka a podobne. Nepamätal si, či mu bola zaslaná výzva na uhradenie celej sumy. Ďalej odporca pripustil, že pôvodnému veriteľovi celkom uhradil sumu 542,43 eur. Odporca vzniesol námietku premlčania, keďže navrhovateľ podal návrh na súd až 19.4.2013, hoci poslednú splátku úveru mal uhradiť 10.6.2010, čiže došlo minimálne k premlčaniu žalovanej sumy okrem splátok, ktoré mal uhradiť za mesiac apríl, máj a jún 2010 z dôvodu uplynutia všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Splátky splácal vždy do 20. dňa tohto-ktorého mesiaca. Nesúhlasil so zaplatením poplatku za poskytnutie úveru, za upomienky, za vedenie úverového účtu, poplatku za poistenie úveru. Ak mal platiť poplatok za poistenie úveru, potom, keď nesplácal svoj dlh, keďže stratil zamestnanie, mal byť zostatok úveru splatený z poistenia, čo sa však nestalo. Záverom teda uviedol, že je ochotný uhradiť tri splátky za mesiace apríl, máj a jún 2010, t.j. spolu 3 182,97 Sk, teda 105,66 eur v mesačných splátkach po 20 eur, keďže poberá dávku v hmotnej núdzi 60 eur a na živobytie by mu potom ostávalo 40 eur. V prevyšujúcej časti navrhol návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu a s podaniami právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 18.6.2013, 7.10.2013 a 17.3.2014, s predloženými listinnými dôkazmi - zmluvou o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 10.12.2007, prehľadom histórie transakcií na úverovom účte XXXXXXXXXXX/XXXX, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.8.2012 na navrhovateľa a jeho výzvou na úhradu dlžnej sumy odporcovi zo dňa 23.8.2012, VOP VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, kópiou výpisov z Obchodného registra Ministerstva obchodu, priemyslu a turizmu, Odboru Obchodného registra a súdneho správcu Nikózia na navrhovateľa, zmluvou o postúpení pohľadávok zo

dňa 14.8.2012, časťou prílohy č. 2 k zmluve o postúpení pohľadávky a s ostatnými listinnými dôkazmi doloženými v spise, na základe čoho mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Dňa 10.7.2007 odporca v postavení dlžníka uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa - Všeobecnou úverovou bankou, a. s., ako veriteľom (ďalej len pôvodným veriteľom) zmluvu o poskytnutí flexipôžičky. Touto zmluvou sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytnúť odporcovi úver na 25 000,-Sk, t.j. 829,85 eur, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 29 mesačných splátkach po 1 060,99 Sk, t.j. 35,22 eur s tým, že dátum prvej splátky bol určený na deň 20.1.2008 a termín poslednej splátky na deň 10.6.2010. Výška úrokovej sadzby platnej ku dňu schválenia úveru bola 16,9 % ročne. V zmluve bol tiež uvedený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 1 000,-Sk, t.j. 33,19 eur, poplatok za vedenie úverového účtu 55,-Sk, t.j. 1,83 eur mesačne, poplatok za 1. upomienku 200,-Sk, t.j. 6,64 eur, poplatok za poistenie úveru 50,-Sk, t.j. 1,66 eur mesačne, poplatok za každú ďalšiu upomienku 1 000,-Sk, t.j. 33,19 eur a poplatok za zmenu zmluvných podmienok 1 000,-Sk, t.j. 33,19 eur. Odporca doposiaľ uhradil pôvodnému navrhovateľovi z poskytnutého úveru celkom sumu 542,43 eur. Zmluvou zo dňa 14.8.2012 pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku navrhovateľovi, a to podľa prílohy k zmluve o postúpení vyplýva, že pohľadávka bola postúpená vo výške 935,40 eur (istina 475,43 eur, základné úroky 266,97 eur, úrok z omeškania vo výške 71,17 eur a poplatky 121,83 eur). Dňa 23.8.2012 navrhovateľ zaslal odporcovi oznámenie o postúpení pohľadávky a súčasne ho vyzval na úhradu dlžnej sumy 955,93 eur vrátane príslušenstva.

Právne posúdenie veci:

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len Obch. zák.) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obch. zák. od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 Obch. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 Obch. zák. dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 365 Obch. zák. Dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 Obch. zák. Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia Úroky z omeškania sa stanú splatnými po uplynutí dňa alebo lehoty, ktoré sú v zmluve určené na splnenie peňažného záväzku.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Zmluva o úvere je ako osobitný zmluvný typ upravená v Obch. zák. Použitie Obch. zák. vyplýva z absolútneho obchodno-záväzkového vzťahu. Právna úprava spotrebiteľských úverov zákonom č. 258/2001 Z.z. je špeciálnou úpravou zmluvy o úvere.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporca v tomto právnom vzťahu nepochybne vystupuje ako spotrebiteľ. Uvedená zmluva o bežnom účte i zmluva o úvere síce sú upravené v Obch. zák., ale svojím obsahom patria aj medzi spotrebiteľské zmluvy. Jedná sa o klasickú formulárovú typovú zmluvu bez možnosti odporcu ako spotrebiteľa zasahovať do znenia tejto zmluvy a do obsahu vopred pripravenej

úpravy vzájomných práv a povinností. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu OZ priznáva alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd zdôrazňuje, že z § 54 ods. 1 OZ vyplýva jednoznačne záver o tom, že práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy sa nemôžu odchyliť od OZ v neprospech spotrebiteľa. Ďalej spotrebiteľ si ani iným spôsobom nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchyliť od OZ v neprospech spotrebiteľa. Už uvedené potom následne vedie k tomu, že normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy) sú v takomto prípade použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v OZ a v predpisoch vydaných na jeho základe, čo v praxi znamená, že Obch. zák. sa môže uplatniť len tam, kde nenarazí na obmedzenia v OZ a vo vykonávacích predpisoch k nemu.

Právny predchodca navrhovateľa - pôvodný veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o úvere. Odporca si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere riadne a včas, keďže nespĺňal riadne a včas jednotlivé splátky úveru. Súd preskúmal odporcom vznesenú námietku premlčania a dospel k záveru, že táto je dôvodná. Splátky boli splatné v zmysle čl. IV. bodu 3 VOP vždy ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dňom prvej splátky uvedenej v úverovej zmluve každého nasledujúceho mesiaca v rámci dohodnutej lehoty splatnosti úveru, a teda vždy 20. kalendárny deň mesiaca. Navrhovateľ podal svoj návrh na začatie konania dňa 19.4.2013. Všetky neuhradené splátky z úveru okrem splátok za mesiac apríl, máj 2010 a jún 2010 sú premlčané, keďže navrhovateľ si ich mohol na súde uplatniť vždy deň nasledujúci po dni ich splatnosti a od tohto dňa, resp. týchto jednotlivých dní vzhľadom na jednotlivú splatnosť každej z mesačných splátok už uplynula všeobecná trojročná premlčacia lehota v zmysle § 101 OZ. V prejednávacom prípade si navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca, mohol uplatniť na súde napr. zaplatenie splátky za mesiac marec 2010 od 21.3.2010 a najneskôr do 3 rokov, t.j. do 21.3.2013. Ako je uvedené vyššie na súde si uplatnil návrh na zaplatenie žalovanej sumy až dňa 19.4.2013. Z prehľadu histórie transakcií na úverovom účte odporcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX a z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa (č.l. 63) vyplýva, že odporca do podania návrhu uhradil pôvodnému veriteľovi celkom sumu 552,43 eur.

Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd prihladol na námietku premlčania vznesenú odporcom a zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi tri mesačné splátky z úveru splatné za mesiace apríl až jún 2010 v celkovej výške 105,66 eur (3 x 35,22 eur) a v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Na doplnenie súd dodáva, že vzhľadom na to, že súd zamietol návrh v prevyšujúcej časti z dôvodu premlčania, z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania sa súd už nezaoberal ďalšími námietkami odporcu týkajúcimi sa poplatkov uvedených v zmluve o úvere, a to poplatku za poskytnutie úveru, vedeniu účtu, za poistenie úveru a poplatkov za upomienky. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že odporcovi bol poskytnutý úver celkom vo výške 829,84 a do podania návrhu zaplatil pôvodnému veriteľovi sumu 542,43 eur, teda, ak by mal zaplatiť len poskytnutý úver bez úroku a bez poplatkov, mal by zaplatiť sumu 287,42 eur, pričom súd ho zaviazal na zaplatenie nepremľaných 3 splátok vo výške 105,66 eur. Aj z uvedených dôvodov súd sa nezaoberal neprijateľnosťou podmienok týkajúcich sa poplatkov uvedených v zmluve.

Súd zároveň v zmysle citovaných zákonných ustanovení - § 365, 369 ods. 1 Obch. zák. a § 517 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal navrhovateľovi aj nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z priznanej sumy 105,66 eur odo dňa nasledujúceho po splatnosti poslednej splátky, t.j. od 11.6.2010 do zaplatenia s tým, že od tohto dňa si navrhovateľ aj uplatňoval úrok z omeškania zo žalovanej sumy. Úroky z omeškania neboli medzi zmluvnými stranami v zmluve dohodnuté, preto má navrhovateľ nárok na zákonné úroky z omeškania v súlade s citovaným ustanovením § 369 ods. 1 Obch. zák. a § 517 ods. 1 a 2 OZ. Ku 11.6.2010 bola základná úroková sadzba ECB 1 %, teda úroky z omeškania sú o 8,00 percentuálnych bodov vyššie, t.j. 9 % ročne (8,00 % + 1 % = 9 %). Súd pri rozhodovaní úrokov z omeškania postupoval v zmysle prechodného ustanovenia zakotveného v § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a použil právnu úpravu platnú do 31.1.2013, keďže záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013.

Súd povolil odporcovi v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. splácať dlžnú sumu v splátkach po 20 eur mesačne vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca vzhľadom na jeho finančnú a situáciu a majetkové pomery, keďže

odporca je poberateľom dávky v hmotnej núdzi mesačne vo výške 60 eur. Súd zároveň stanovil, že omeškanie odporcu s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti súd návrh na zaplatenie istiny a úrokov z omeškania zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ mal úspech iba 22,22 %. V zvyšnej časti bol úspešný odporca, ktorý by mal nárok na náhradu trov konania v pomernej časti 55,56 % (77,78 % úspech v spore mínus neúspech vo výške 22,22 %). Keďže odporca si žiadne trovy konania neuplatňoval a zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.